

A Bíróság (első tanács) 2006. szeptember 21-i ítélete – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Osztrák Köztársaság

(C-168/04. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Tagállami kötelezettségzegés – EK 49. cikk – Szolgáltatásnyújtás szabadsága – Harmadik államok állampolgárságával rendelkező munkavállalókat alkalmazó vállalkozás – Másik tagállamban szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás – „Európai kiküldetési igazolás”)

(2006/C 281/06)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselik: B. Eggers, E. Traversa és G. Braun, meghatalmazotti minőségben)

Alperes: az Osztrák Köztársaság (képviselik: E. Riedl, C. Pesendorfer és G. Hesse, meghatalmazotti minőségben)

Tárgy

Tagállami kötelezettségzegés – EK 49. cikk – Harmadik ország állampolgárságával rendelkező munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében másik tagállamban letelepedett vállalkozások által történő kiküldetése, amelyek feltétele kiküldetési bizonyítvány megszerzése, amely ténylegesen egy engedélyezési eljárás, amennyiben egy ilyen bizonyítvány hiánya az érintett kiküldött munkavállalók számára bírságot, valamint a beutazás és tartózkodás megtagadását vonja maga után.

Rendelkező rész

- 1) Az Osztrák Köztársaság – egyrészt azáltal, hogy a harmadik állam állampolgárságával rendelkező munkavállalóknak egy másik tagállamban székhellyel rendelkező vállalkozás általi kiküldését a külföldi munkavállalók alkalmazásáról szóló osztrák törvény (Ausländerbeschäftigungsgesetz) 18. cikkének (12)–(16) bekezdéseiben előírt „európai kiküldetési igazolás” megszerzésétől tette függővé, amelynek kiállítása először is szükségessé teszi, hogy az érintett munkavállalókat az említett vállalkozás legalább egy éve foglalkoztassa, vagy azzal határozatlan idejű munkaszerződésük álljon fenn, másodsor, hogy bizonyítsák az osztrák alkalmazási és bérezési feltételek betartását, másrészt azáltal, hogy a külföldiekéről szóló törvény (Fremdengesetz) 10. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában eltérési lehetőség nélkül írta elő automatikus belépési és tartózkodási engedély visszautasítási okként, ha valamely harmadik állam állampolgárságával rendelkező, egy másik tagállamban székhellyel rendelkező vállalkozás által jogszerűen kiküldött munkavállalók vízum nélkül lépnek a nemzeti területre, ezáltal nem biztosítva lehetőséget helyzetük jogszerűvé tételére, – nem teljesítette az EK 49. cikkből eredő kötelezettségeit.
- 2) A Bíróság az Osztrák Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 146., 2004.5.29.

A Bíróság (második tanács) 2006. szeptember 14-i ítélete (Symvoulio tis Epikrateias [Görögország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Elmeka NE kontra Ypourgos Oikonomikon

(C-181/04–C 183/04. sz. egyesített ügyek) ⁽¹⁾

(Hatodik HÉA-irányelv – Adómentességek – A 15. cikk 4. pontjának a) alpontja, 5. és 8. pontja – A tengerjáróhajó-bérlés adómentessége – Terjedelem)

(2006/C 281/07)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Symvoulio tis Epikrateias

Az alapeljárás felei

Felperes: Elmeka NE

Alperes: Ypourgos Oikonomikon

Tárgy

A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik HÉA tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.) 15. cikke 4., 5., és 8. pontjának értelmezése – Adómentességek – A tengerjáróhajó-bérlés adómentessége – Terjedelem

Rendelkező rész

- 1) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, az 1992. december 14-i 92/111/EGK tanácsi irányelvvél módosított, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 15. cikke 4. pontjának a) alpontját, amelyre ugyanazon cikk 5. pontja visszautal, nem csupán a nyílt tengeri hajózásra használt és utasokat ellenérték fejében szállító hajókra, hanem a nyílt tengeri hajózásra használt és kereskedelmi, ipari vagy halászati tevékenységet folytató hajókra is alkalmazni kell.
- 2) A 77/388 hatodik irányelv 15. cikkének 8. pontját akként kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben foglalt adómentesség a közvetlenül a hajótulajdonos részére, a tengerjáró hajók közvetlen szükségleteinek kielégítésére nyújtott szolgáltatásokra vonatkozik.